

Zaaknummer 18.279

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 30 augustus 2018 van de examinatoren van de faculteit Erasmus School of History, Culture and Communication (ESHCC) inzake de vaststelling van het cijfer (6.0) voor de masterscriptie, hierna verweerders.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 28 september 2018, ontvangen door het college op 4 oktober 2018, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerders van 30 augustus 2018 en wel tegen het eindcijfer van de masterscriptie van 30 augustus 2018. Op 31 oktober 2018 ontving het college het verweerschrift. Op 1 november 2018 heeft appellante gerepliceerd.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 19 november 2018. Appellante is ter zitting verschenen. Verweerders hebben zich laten vertegenwoordigen Door en, respectievelijk voorzitter en secretaris van de examencommissie ESHCC.

II. Voorgeschiedenis

1. Appellante heeft het cijfer 6,0 behaald voor haar masterscriptie in het kader van de masteropleiding Sociology of Culture, Media and the Arts.

Appellante heeft zich - kort samengevat - op het standpunt gesteld dat de beoordeling (procedureel) niet zorgvuldig tot stand is gekomen.

De eerste examiner/scriptiebegeleider heeft de scriptie beoordeeld met het cijfer 8,0 en de tweede examiner/tweede lezer heeft de scriptie beoordeeld met een 4,0. Volgens appellante is er echter nooit een (gezamenlijk) eindcijfer gecommuniceerd dan wel vastgesteld door de eerste en/of de tweede examiner. Appellante heeft gesteld dat het cijfer 6,0, zoals door de derde en vierde examiner vastgesteld op 30 augustus 2018, dient te worden beschouwd als het eindcijfer voor het reguliere inlevermoment en niet als het cijfer voor een herkansing.

Appellante heeft betwist dat een ander eindcijfer voor 30 augustus 2018 aan haar is bekendgemaakt, waardoor niet gesproken kan worden van een herkansing.

Appellante heeft verder gesteld, dat er sprake is geweest van een onzorgvuldig beoordelingsproces. Volgens appellante is afgeweken van de reguliere procedure door het niet behalen van deadlines door de examinatoren, is er geen eenduidig eindcijfer en/of eenduidige procedure gecommuniceerd. Er is verder geen gebruik gemaakt van een officieel beoordelingsformulier door de derde examiner, Het is voor appellante onduidelijk geweest hoe de derde examiner onderdelen heeft beoordeeld. Bij appellante is de vraag gerezen of de beoordeling van de derde examiner tot stand gekomen is aan de hand van de beoordelingsformulieren van de eerste en de tweede examiner. Hierdoor zou deze beoordeling niet objectief en onafhankelijk tot stand gekomen zijn. Appellante is voorts van mening, dat de

vierde examiner niet over expertise ter zake het onderwerp beschikt. Appellante heeft aangevoerd dat de vierde examiner appellante op geen enkel moment van feedback heeft voorzien. Tevens mocht appellante door de vertraging – die volgens haar te wijten is aan het gebrek aan toezicht vanuit de opleiding – haar masterscriptie niet verdedigen vóór 1 september 2018.

2. Verweerders hebben zich – kort samengevat – op het standpunt gesteld dat de procedure voor de beoordeling van de masterscriptie tot aan het inschakelen van de derde examiner volgens de beschreven beoordelingsprocedure is verlopen, maar dat door het extreme verschil in beoordeling tussen de eerste en tweede examiner op een paar punten is afgeweken van de procedure. Verweerders hebben betwist dat de beoordeling van de masterscriptie onzorgvuldig tot stand is gekomen. Zo heeft appellante uitgebreid (mondelijke) feedback ontvangen van de derde examiner, heeft appellante een extra (versnelde) herkansingsmogelijkheid gekregen in het nieuwe studiejaar zonder consequentie voor het cijfer, zijn de eerste en de tweede examiner niet betrokken geweest bij de beoordeling door de door verweerders ingeschakelde arbiter/derde examiner: zijnde een expert in kwalitatieve onderzoeksmethoden. De derde examiner is gevraagd een oordeel te vellen over de masterscriptie en vierde examiner is ingeschakeld met het oog op de kwaliteitszorg. Door de arbiter/derde examiner is de masterscriptie beoordeeld met een 5,0. Dit cijfer is gecommuniceerd aan de eerste examiner die appellante van dit cijfer op de hoogte zou stellen. In tegenstelling tot appellante zijn verweerders van mening dat er wel sprake is van een herkansing aangezien appellante het cijfer 5,0 zou hebben behaald bij het reguliere inlevermoment. Appellante is hiervan ook op de hoogte gesteld. Appellante heeft indertijd bevestigd dat zij ervan op de hoogte is dat de verbeterde masterscriptie zou worden beoordeeld als een herkansing. Verweerders hebben derhalve niet kunnen constateren dat de beoordeling van de masterscriptie onjuist of op een onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

III. Zitting

Ter zitting hebben partijen onder begeleiding van het college de navolgende afspraak gemaakt:

- 1) De scriptie wordt door een andere onafhankelijke examiner opnieuw beoordeeld,
- 2) De examencommissie komt binnen 1 week na 19 november 2018 met een concreet voorstel voor deze onafhankelijke examiner,
- 3) Het oordeel van de onafhankelijke examiner is bepalend voor het eindcijfer.

Appellante en verweerder hebben zich ter zitting uitdrukkelijk akkoord verklaard met deze afspraak.

Appellante heeft het risico gelopen dat de scriptie door de onafhankelijk examiner met een lager cijfer zou worden beoordeeld en examinatoren het risico dat een hoger eindcijfer zou moeten worden vastgesteld.

IV. Afhandeling afspraak ter zitting

Na de hoorzitting hebben verweerders in lijn met de afspraken ter zitting de masterscriptie laten beoordelen door een vijfde onafhankelijke examiner die niet op de hoogte is gesteld van de voorgaande beoordelingen. De vijfde examiner heeft de masterscriptie beoordeeld met het cijfer 8,5, onder "Guidelines Final Assessment" aangegeven als een "Final mark".

Verweerders hebben zich vervolgens op het standpunt gesteld dat er een tussenweg gevonden diende te worden tussen het oordeel van de eerste en tweede examiner (6,0) en het oordeel van de vijfde examiner (8,5). Hierop is de masterscriptie met het cijfer 7,3 beoordeeld.

Gevraagd is waarom verweerders niet akkoord zijn gegaan met de beoordeling van de masterscriptie met het cijfer 8,5 als finaal oordeel.

Verweerders hebben kort weergegeven aangevoerd dat niet ingestemd kan worden met toekenning van het cijfer 8,5 omdat:

- 1) het basisprincipe wordt genegeerd dat studenten aan de eisen moeten voldoen die volgen uit de learning outcomes van het betreffende programma
- 2) appellante in hoge mate delen van haar MA thesis gebruikt in haar RMA thesis
- 3) dat oordeel procedures (als vastgelegd in de TER) negeert en is de uitkomst van een idiosyncratische beslissing

Appellante is van mening dat ter zitting is afgesproken dat haar masterscriptie door een onafhankelijke vijfde examinerator zou worden beoordeeld. Deze vijfde examinerator heeft in haar beoordeling aangegeven dat zij is benaderd door verweerder met het verzoek de masterscriptie te voorzien van een eindcijfer.

Volgens appellante dient dit eindcijfer dan ook te worden vastgesteld als het eindcijfer van de masterscriptie. Appellante acht het onredelijk om een gemiddelde te nemen van twee ongelijksoortige cijfers en betwist dat er sprake is van een zorgelijke overlap tussen haar vorige scriptie en deze masterscriptie. Derhalve verzoekt appellante het college om de nadere toelichting van verweerders niet bij de zaak te betrekken.

V. Overwegingen

Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken, hetgeen ter zitting naar voren is gekomen en de afhandeling van de ter zitting gemaakte afspraak als volgt.

Met betrekking tot de beoordeling van de masterscriptie merkt het college allereerst op dat een dergelijke beoordeling een discretionaire bevoegdheid is van de daartoe aangewezen examineratoren. De beoordelingsbeslissingen van de examineratoren kunnen slechts marginaal door het college worden getoetst. Het college heeft na te gaan of de examineratoren in redelijkheid tot het gegeven oordeel hebben kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Vaststaat dat ter zitting van het college op 19 november 2018 een afspraak werd gemaakt waarbij verweerders een vijfde onafhankelijke examinerator zouden inschakelen om de masterscriptie te beoordelen. Deze vijfde examinerator zou niet op de hoogte worden gesteld van de voorgaande beoordelingen.

Aan dit schikkingsvoorstel is vervolgens door verweerders uitvoering gegeven door in lijn met wat ter zitting is besproken een vijfde examinerator in te schakelen die de masterscriptie heeft beoordeeld. Echter, appellante had er in redelijkheid op mogen vertrouwen dat de eindbeoordeling van de vijfde examinerator ook het eindcijfer van de scriptie zou zijn. Hierbij neemt het college in aanmerking dat dit ook als zodanig is gecommuniceerd door de examencommissie aan de vijfde examinerator ("I was approached by ESHCC's Examination Board to provide a final assessment of this thesis", zoals de vijfde examinerator expliciet aangeeft op haar beoordelingsformulier). Door na de beoordeling door de vijfde examinerator een tussenweg voor te stellen waarbij er een gemiddelde wordt genomen van de voorgaande beoordeling en het eindcijfer van de vijfde examinerator, wordt naar het oordeel van het college niet de zorgvuldigheid betracht waarop appellante had mogen vertrouwen. Appellante had er op mogen vertrouwen dat verweerder de bij gelegenheid van de zitting afspraak zou naleven en dat het laatste cijfer 8.5, zijnde het oordeel van de vijfde examinerator, gezien zou worden als eindcijfer.

Hetgeen verweerders verder ter zake hebben aangevoerd, brengt het college niet tot Een ander oordeel.

VI. Uitspraak

Vide het bepaalde in artikel 7.61, vijfde lid van de WHW verklaart het college het beroep van appellante gegrond, vernietigt het besluit waarmee het eindcijfer voor de masterscriptie werd vastgesteld op een 7.3.

Verweerders dienen opnieuw in de zaak te voorzien met inachtneming van de afspraak zoals overeengekomen tijdens de zitting van 19 november 2018.

Het college stelt hiervoor een termijn van drie weken na dagtekening van deze uitspraak.

Tegen deze uitspraak kan een betrokkene binnen zes weken met ingang van de dag na die waarop deze uitspraak is bekend gemaakt beroep instellen bij het college van beroep voor het hoger onderwijs te Den Haag.